

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 17. S. Hilarionis Miracula.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

Sæculum IV.
A. C. 341.

§. XVII.

S. Hilarionis miracula.

vita S. Hilarionis. c. 19. Sanctus Antonius magno non nunquam perfundebatur solatio, quotiescumque nimirum aliqua de S. Hilarione fama ad eum perferebat; ad hunc Epistolas dicitur amabat, & accipere; venientibus ad eum ex partibus Syriæ, ut curarentur, dicebat: *Quare tanto itinere vexari voluistis, cum apud vos filium meum Hilarionem habeatis?* S. Hilarion, cum viginti duobus annis in deserto egisset, circa annum 329. miraculis clarescere cepit. Inter prima numeratur sanitas tribus filiis Elpidii, qui post hæc Præfectus Prætorii fuit, prodigiose reddita; is cum filiis, & uxore Aristenete, Christiana, & virtutibus illustri, a S. Antonio, quem inviserat, domum revertebatur; Gazam filios ejus febris tertiana corripuit, tantaque erat vis morbi, ut medici artem suam superari faterentur; afflicta mater ad S. Hilarionem in desertum confugit, asino vecta, quibusdam fœminis, & eunuchis comitantibus; quamvis viro sancto firmiter propositum fuerit, nullum locum ab hominibus habitatum ingredi, cum tamen mulier rogare non cessaret, venit Gazam, & ad lectos trium puerorum accedens, invocavit Jesum Christum; illico ex his corporibus, febris ar-

Sup. L. X. c. 10.

§. 10.

c. 8.

dentibus, tanta sudoris copia cœpit ef-
fluere, ut humorem ex fontibus scaturi-
re dixisses; mox cibum capiunt, Matrem
agnoscunt, benedicunt Deum, & viri
Sancti manibus oscula figunt. Hujus
miraculi fama vulgata, populi ex Syria,
& Ægypto certatim ad videndum Hila-
rionem concurrunt, multi Christiana fi-
de imbuti, multi vitam Monasticam am-
plexi. Necdum ulla ea tempestate Mo-
nasteria aut in Palæstina, aut in Syria e-
rant, sed ibi suam originem S. Hilarioni
debent, sicut in Ægypto S. Antonio.

S. Hilarion visum reddidit fœminæ
ex oppido Facidia prope Rinocoruram in
Ægypto; ea, per decem annos cœcitate
afflicta, opes suas omnes in Medico-
rum mercedem expenderat; Huic vir
Sanctus: *Si facultates tuas in pauperes
distribuisses, JESUS CHRISTUS verus Me-
dicus tibi lumen reddidisset*; Tum mulie-
ris oculos conspuens, sanavit. Multos
Energumenos a Dæmonibus liberavit,
atque inter alios, nomine Orionem, qui
ab integra legione torquebatur; is, sa-
lute accepta, ad Monasterium venit cum
uxore, & liberis, maxima dona liberatori
suo afferens, cui Hilarion: *An non legi-
sti, quæ Giezi, & Simoni facti sint, illi,
quod Gratiam Spiritus S. vendere, isti,
quod emere, voluerit?* Atque Orioni cum
fletu dicenti: *Accipe, & da pauperibus,*
respon-

Sæculum IV.
A. C. 341.

Book. Chron.
A. M. 411.
p. 824.

S. Hilarion

c. 13.
4. Reg. 5.
20. 25.
Act. 8. 10.

Sæculum IV. respondit: *melius hoc ipse facies, qui un-*
A. C. 341. *bes frequentas, & cui pauperes noti sunt.*
Non est, cur alterius bona appetam,
postquam, quæ mea erant, reliqui. Sa-
pe pauperum nomen avaritiæ obtendit.
Simplex charitas est. Nemo melius dat,
quam qui nihil sibi retinet. Oriens
nihilominus inæsto, & sicut in sabulo
procubuerat, perdurante, ait: Noli ma-
vere, fili mi! quod facio, tibi, & mihi
prodest; nam si munera tua accipio, of-
fendam Deum, & Dæmonum legio an-
te revertetur.

6. 15.

Both. Chan.
L. II. c. 12.
p. 824.

S. Hilarion.

Civis quidam Majumensis, cui Itali-
 cus nomen, Christianus, alebat equos,
 in Circo cursu certaturos cum equis cu-
 jusdam Duumviri Gazensis, cultoris Mar-
 næ, erat autem Marnas nomen Idoli Ga-
 zensium, quod Syriace idem, ac generis
 humani Dominum, significat; Italicus,
 sciens ab adversario suo magicas artes
 adhiberi, quibus equorum suorum cur-
 sum retardaret, ad S. Hilarionem veniens,
 opem petebat; venerabili seni absonum
 videbatur, pro causa levicula Deum pre-
 cari, aitque modico risu: Quin magis e-
 quorum tuorum pretium pauperibus ero-
 gas pro animæ tuæ salute? respondit
 Italicus; hos cursus onus esse a Repu-
 blica sibi impositum, cui se subtrahere
 non posset, cumque esset Christianus,
 sibi veneficiis uti non licere, itaque se a

-neglex

Jesu

JESU Christi seruo auxilium exspectare
 contra cives Gazenses, Dei inimicos, &
 Ecclesiæ insultantes. Rogantibus pro eo
 fratribus, S. Hilarion scyphum fictilem,
 ex quo bibere solebat, aqua impleri ju-
 bet, & ei dari; Hac aqua, Italicus sta-
 bulum, equos, aurigas, currus, & repa-
 gula aspergit. (*) Magna exspectatio-
 ne suspendebatur populus, nam ejus ad-
 versarius, ut esset acerbius irridendi oc-
 casio, quid Italicus fecisset, vulgauerat.
 Dato signo, Italici equos, non pedibus
 terram tangere, sed avolare dixisses, e-
 contra Duumviri Idololatræ pedicis im-
 peditos hæere. Suboritur ingens cla-
 mor, ipsis Paganis dicentibus: Marnas
 a JESU Christo victus est! devicti, pu-
 dore stimulante, tradi sibi Hilarionem
 Christianorum præstigiatores, furiose
 deposcebant, ut punirent; at multi Infi-
 delium ad fidem conversi sunt. Vir fan-
 ctus puellam quoque Gazensem libera-
 vit, quam juvenis ad se redamandum fa-
 scino coegerat, quippe tabulam cupream,
 cui verba peregrina, & figuræ portento-
 sæ impressæ, & filorum implexorum cir-
 rum

Sæculum IV.
 A. C. 341.

(*) Ex his Aquæ benedictæ usus probatur,
 contra Interpretem nostrum, dicentem, ejusmo-
 di Cæremonias esse recentioris superstitionis
 partus.

Sæculum IV. rum sub januæ limine deposuerat; his
A. C. 341. Dæmon alligatus esse putabatur, at S. Hilarion
 puellam sanavit, non passus juvencum quæri, aut maleficii signa; dicebat, non necessarium videri debere, pactum tolli, antequam Dæmon ejiciatur, nec hujusmodi verbis aut figuris, semper fallacibus, fidem habendam.

6. 17.

S. Hilarionis fama usque ad Imperatoris Constantii aulam pervaserat; Prætorianorum aliquis, ex eorum numero, quos propter vestimentum candidum, quod gerunt, Candidatos dicunt, ad eum venit, ut a Dæmone liberaretur, qui eum ab ineunte ætate cruciabat. Imperator proficiscenti vehicula publica concessit, & litteras dedit ad Palæstinæ Consularium; advenit ergo cum frequenti comitatu, namque Prætoriani, Principis lateri adhærere soliti, omnibus in honore erant, & Centurionem adiens, quærebat, ubi Monachus Hilarion haberi posset? statim incolæ eum illuc deducunt, tum ut sciret, se honorari, tum etiam, ut S. virum mitigarent, quem durius offenderant, credebantque, Prætorianum ideo missum, ut hujus delicti pœnas exposceret. S. Senex in arena deambulabat, Psalmos recitans, dumque vidit tantam pompam ad se accedere, substitit, salutavit omnes, & manum levans, benedixit. Post horæ spatium cœteris omnibus dimissis;

missis, solum Candidatum cum mancipiis suis, & ministris comitantibus retinuit, jamque ex vultu, & oculis, cur advenisset, intellexerat. Erat ille natione Francus, quod ex nitido oris colore, & alba Cæsarie notabatur, nullam linguam præter latinam, & nativam, quæ erat Germanica, callens. Dum eum Sanctus Syriace alloquitur, statim ita erigitur, ut vix pedibus terram attingeret, & horrendum vociferans Syriace, & Dialecto Palæstinæ respondit, accentum, & aspirationes accurate pronuntians; tum ipsum Hilarion etiam Græce interrogat, ut ab Interpretibus suis, non nisi hanc linguam, & latinam doctis, intelligeretur; edixit Dæmon, quomodo in hominem intrasset, seque operationibus magicis illuc adactum credi volebat; at S. Hilarion: *Nihil interest, quomodo intraveris, sed in Nomine D. N. J. C. impero tibi, ut exeas!* Francus itaque liberatus, ut erat vir simplex, S. Hilarioni decem auri libras solvere parabat, cui ille panem hordeaceum dono dedit, inquit: *Qui tali pane vivere contenti possunt, aurum vestrum non pluris, quam terræ lutum æstimant.*

§. XVIII.

S. Hilarion suos visitat.

Sancti Hilarionis exemplum innumeram Monasteriorum multitudinem in omnem

Sæculum IV.
A. C. 341.

c. 9.

c. 22.